

ଓঁ শ্রী গঙ্গায় নমঃ

প্রাচীন ভারতীয় বৈদিক সাহিত্য

Vedic Literature of Ancient India

ଉপনিষদ

(Upanishad)

Upanishad / উপনিষত্

১০৮ উপনিষদ (ভাগ – ৪)

108 Upanishad (Vol – 4)

সংস্কৃত - শ্রী প্রকাশ প্রধান

Editor – Prakash Pradhan

ভাষা - সংস্কৃত-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉপদেষ্টা

পশ্চিত শ্রী সন্তোষ কুমার মিশ্র

সংসাক, হিন্দু মহামন্দির, ওଡ଼ିশা শাখা

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ମୁଖୀ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାଙ୍ଗ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା - 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାତ୍ର ମୁଲ୍ଲେର' ଓ 'ପାଉଳ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାତ୍ରିକ ଓଲିରେଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେଇମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମ୍ମଦାୟ ୧୦୮ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚେତୁଲରେ ଏହାର ସଂକଷିତ କରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ନାହିଁ ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ ଉପନିଷଦ କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଇଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡକ, ତେତିରୀୟ, ଐତରୀୟ, ଛାଯୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଣ୍ସିତକି, ଶୈତାଶୁଦ୍ଧର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାଙ୍କ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର	୧୦	ଶୌରେଯ, କୌଷୀତକି	ଆମ୍ବରୋଧ, ମୁଦ୍ରଳ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିଦ୍ୟ
ଓଡ଼ିଶା	୧୧	ଛାନୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରପୁରୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଶୋଯ, ମୌତ୍ରେଯ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା		ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ବୃଦ୍ଧାକ୍ଷରାବାଲ, ଜବାଲି	ସ୍ନେହବୃତ୍ତାମଣି, ଦର୍ଶନ
ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର	୩୭	କୀର୍ତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ଵେତାଶ୍ଵତର, ମୌତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ଶ୍ଵତ୍ସ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଂଶୁତି	ସର୍ବତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୌବଳ୍ୟ, କାଳାଚ୍ଛିରୁତ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୁତ୍ତ, ବୃଦ୍ଧହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିଦ୍ୱୁ ତେଜୋବିଦ୍ୱୁ, ଅମୃତନାଦ, ଶୁରିକା, ଧାନବିଦ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ସ୍ନେହଚଢ଼, ସ୍ନେହଶିଖା, ସ୍ନେହକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର	୧୮	ଜିଶ, ବୃଦ୍ଧଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଳୟ, ପୌଙ୍ଗଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା	ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଳ୍ୟ, ଶାର୍ଦ୍ଦ- ୟାୟନୀୟ,		ତାରସାର	-	ଅଦ-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧାସ	ଶାଙ୍କ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ସୋର
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୩୭	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡଳ୍ୟ, ପ୍ରକ୍ଷା,	ଆୟା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାଣୀହୋତ୍ର	ଆଶ୍ରମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରଜ୍ଞ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାଚାପିନୀ, ଭାବନ	ମୃଦ୍ଦିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାଯଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ	ଅଥର୍ବଵିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହତ୍ତାବାଲ, ଶରତ, ଭର୍ତ୍ତାବାଲ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରଜ, ମହାବାକ୍ୟ
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ସ୍ତୋତ୍ର ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସ୍ମୃତିରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ଢୁଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋଉରଶତୋପନିଷଦ୍ୟ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ଢୁଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ଢୁଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷା ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତ ଓ ପରମରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୨

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ସ୍ତୋତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପକ୍ଷାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପତା, ଓଡ଼ିଶା

ବୈଶନ୍ଵ ଉପାଦିତି

(Vaishnava Upanishad)

ଓঁ শ্রী গণেশায় নমঃ

କଲିଷ୍ଟାନୋପାନିଶତ

(Kalisantaranopanisat / Kalisantarana Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଗୁଣିକରଣ (Proofreading by)

ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଣିକରଣ

ଆଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ଦାଶ

ସଂସାରଫଳ, ପକ୍ଷାମୁଣ୍ଡାଇ,

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

dasharun609@gmail.com

କଲିସ୍ପଂତରଶୋପନିଷତ୍ / କଲିସ୍ପଂତରଣ / କଲିସ୍ପଂତରଣ ଉପନିଷଦ

।। ଅଥ କଲିସ୍ପଂତରଶୋପନିଷତ୍ ।।

ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟନାମ ସ୍ମରତା^o ସଂସାରେ ଗୋଘ୍ନ-ପଦାୟୁତେ ।

ସା ନବ୍ୟଭକ୍ତିର୍ଭବତି ତତ୍ତ୍ଵାମପଦମାଶ୍ରୟେ ।।

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଙ୍କରବାବହେ ।

ତେଜସ୍ମିନାବଧୀତମୟୁ ମା ବିଦ୍ଵିଷାବହେ ।

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।।

(ଉଗବନ୍ନାମସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ କଲିସ୍ପତ୍ରରଣମ୍)

ହରିଃ ଓଁ ।।

ଦ୍ଵାପରାତ୍ରେ ନାରଦୋ ବ୍ରହ୍ମାଣଂ ଜଗାମ କଥା ଉଗବନ୍ ଗା^o ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନ-କଳି^o ସଂତରେୟୁମିତି ।

ସ ହୋବାତ ବ୍ରହ୍ମା ସାଧୁ ପୃଷ୍ଠୋୟୁ ସର୍ବଶୁତିରହସ୍ୟ ।

ଗୋପ୍ୟ^o ତଳ୍ଳୁଶୁ ଯୈନ କଲିସ୍ପଂସାର^o ତରିଷ୍ୟସି ।

ଉଗବତ ଆଦିପୁରୁଷସ୍ୟ ନାରାୟଣସ୍ୟ ନାମୋକାରଣମାତ୍ରେଣ ନିର୍ଦ୍ଦୃତକଲିର୍ଭବତି ।

(ପରବ୍ରହ୍ମବରଣବିନାଶକଷୋତ୍ଶନାମାନି)

ନାରଦଃ ପୁନଃ ପପ୍ରକ୍ଷ ତନ୍ମାମ କିମିତି । ସ ହୋବାତ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭଃ ।

ହରେ ରାମ ହରେ ରାମ ରାମ ରାମ ହରେ ହରେ ।

ହରେ କୃଷ୍ଣ ହରେ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ ।। ୧ ।।

ଇତି ଷୋତ୍ଶନକ^o ନାମ୍ନା^o କଲିକଳୁଷନାଶନମ୍ ।

ନାତଃ ପରତରୋପାୟୁ ସର୍ବବେଦେଷୁ ଦୃଶ୍ୟତେ ।। ୨ ।।

ଇତି ଶୋତଶକଳାବୃତସ୍ୟ ଜୀବସ୍ୟାବରଣବିନାଶନମ୍ ।
ତତେ ପ୍ରକାଶତେ ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ମେଘାପାଣ୍ୟ ରବିରଶ୍ଵିମଣ୍ଡଳୀବେତି ।

(ନାମଜପମହିମା)

ପୁନର୍ନାରଦଃ ପପ୍ରଛ ଭଗବନ୍-କୋଃସ୍ୟ ବିଧିରିତି ।
ତଃ ହୋବାତ ନାସ୍ୟ ବିଧିରିତି ।
ସର୍ବଦା ଶୁଚିରଶୁଚିର୍ବା ପଠନ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ସଲୋକତାଃ ସମୀପତାଃ ସର୍ବପତାଃ ସାଯୁଜ୍ୟମେତି ।
ୟୁଦ୍ଧାଃସ୍ୟ ଶୋତଶୀକସ୍ୟ ସାର୍ଥତ୍ରିକୋଟୀର୍ଜପତି ତଦା ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାଃ ତରତି ।
ତରତି ବୀରହତ୍ୟାମ୍ । ସ୍ତ୍ରୀଷ୍ଟେସ୍ତ୍ରୀ-ପୂତୋ ଭବତି ।
ପିତୃଦେବମନୁଷ୍ୟାଶାମପକାରାତ୍-ପୂତୋ ଭବତି ।
ସର୍ବଧର୍ମପରିତ୍ୟାଗପାପାସ୍ତ୍ରଦ୍ୟଃ ଶୁଚିତାମାୟୁଷାତ୍ ।
ସଦେୟା ମୁଚ୍ୟତେ ସଦେୟା ମୁଚ୍ୟତେ ଇତ୍ୟପନିଷତ୍ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତ୍ରୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଙ୍କରବାବହେ ।
ତେଜସ୍ଵିନାବଧୀତମୟୁ ମା ବିଦ୍ଵିଷାବହେ ।
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ତସ୍ତତ୍ ॥

॥ ଇତି ଶ୍ରୀକଲିସଂତରଣୋପନିଷତ୍ସ୍ମାପ୍ତା ॥

